

Redacție, Administrație și Tipografie:
BRASOVU, piata mare, Târgului Inului Nr. 30.
Birourile nefrancate nu se primesc.
Manuscris se retransmitem.
Birourile de anunțuri:
Brasovu, piata mare, Târgului Inului Nr. 30.
Inserate mai primăsoare în Viena
E. Messe, Haussenstein & Vogler (Ottó Mass), H. Schaeck, Alois Herndl, M.
Duke, A. Oppelt, J. Donnerberg, in
Budapest: A. V. Goldberger, Eck-
dom Bernat, in Frankfurt: G. L.
Dohle, in Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilor: o serie
gazand pe o coloană 8 cr., și
10 cr. timbru pentru o publica-
care. Publicările mai dese după
tarife și învoială.
Declame pe pagina a III-a o
serie 10 cr. v. a. său 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANTULU IV.

Nr. 179.

Brașovu, Vineri, 14 (26) Augustu

1892.

Brașovu, 13 Augustu v.
Este unu faptu forte imbecu-
ratoru, că junimea română uni-
versitară de dincōce și de dincolo
de Carpați, emulză în nobila stă-
ruință de a pleda înaintea lumiei
culte în favoreea causei Românilor
asupriți din Transilvania și Un-
garia și de a câstiga astfelu sim-
patiile ei, pentru acēstă caușă
dréptă și sfântă.

Astădī primim delă Berna
scire, că delegaționea studenților
universitari din București, care a
luat asupră-și de a susține caușă
Românilor ardeleni înaintea Congresului
de pace întrunitu în acestu
oraș alu Elveției libere, a do-
bendit unu strălucit succu
moralu, deșteptând interesul deo-
sebitu, precum și simpatiile mem-
brilor Congresului pentru caușă
română.

Cu multă elocință studentulu
Aurel Iliescu a desfășurat în
ședința Congresului trista nōstră
situațione și a arătat prigonirea
sistematică, ce o întimpină la noi
românișmulu. Cu acēstă ocasiune
dlu Iliescu a presentat ilustrei
adunări unu memoriu adresat
anume Congresului de pace de că-
tră delegația studenților universi-
tari din București, care dă în
trăsuri generale o iconă a stărei
în care se află astădī Români din
Ardealu și Ungaria. Tot deodată
a depusu pe masa Congresului tōte
screrile și memoriile apărute pānă
acum în apărarea causei române
ardelene.

Chiar și raportele foilor străine
constată, că acestu escelentu vor-
bitoru română a fostu viu aplau-
datu de membrii francesi și ita-
lienii, ce erau de față; ér raportele
diarelor maghiare ne mai spunu,
că membrii Congresului, apartinē-
tori celor trei naționalități în El-
veția, ar fi primitu cu nu puțină

mirare la acēstă scenă. Fără îndoileă, că se voru fi miratū, ba
se voru fi însăpimantatū chiar
Elvețienii, când voru fi auditiu în
ce chipu se practică și se executa
la noi în Transilvania și Ungaria,
aşa disa „egala îndreptățire“; se
voru fi miratū și se voru fi îngro-
zitū, când voru fi înțelesu, că sub
masca liberalismului și a consti-
tuționalismului, șovinișmulu maghiar
tinde la nimicrea esisten-
tei naționale a Românilor.

Lucru firescă, șoviniștilorungur
le cade greu acēstă alărmare
a amicilor păcei din Congresul
dela Berna, în favoreea causei ro-
mâne. Nimeni nu se bucură atunci,
când vede, că faptele lui nele-
giuite suntu descoperite și stig-
matisate de lumea nepărtinitore
și iubitore de dreptate. Șoviniștii
ungură însă ar face mai bine,
décă ar înghiți acēstă pilulă amară
în tăcere, decâtă a striga în lu-
mea largă, că tinerimea română
vré s-e-i „denunțe“ pe ei înaintea
Congresului de pace.

Prin acēstă atitudine, șoviniș-
mulu ungurescă se dă numai de
gołu și dovedesce slăbiciunea sa.
Vrēndu a blama procederea stu-
denților români, cari au mersu
la Berna, cu însinuațiuni perso-
nale răutaciōse, „șoviniștii ungură
dovedescă, că în fondu nu-să capa-
bili de a nimici puternicele argu-
mente, ce le aduce înainte tine-
rimea română.

Puținu impōrtă cine și în ce
împrejurări s-a dusu la Berna pen-
tru a lupta acolo în favoreea cau-
sei române. Lucru de căpetenia
este, ce s-a vorbitu și lucratu a-
colo, și ce resultate s-au dobendit?

In privința acesta putem să
felicităm delegaționea universita-
rilor români, că a reușit să de-
ștepe interesul Congresului de
pace în măsură atâtă de mare

pentru Români asupriți, urmaș
ai „legionarilor lui Traianu“. De
acestă felu de denunțare în nu-
mele dreptății, alu libertății, alu
păcei și alu bunei înțelegere între
popore, tinerii români universitari
potu fi mândrii, căci fapta loră
lumai onore și simpatia le pote
aduce!

Dela Congresul de pace.

(Coresp. part a „Gaz. Trans.“)

Berna, 28 Augustu.

Domnule Directoru!

Din sala' congresului mě grā-
bescu a Vě scrie, ca să Vě comu-
nicu rezultatul strălucit, ce causa
nōstră sfântă și dréptă a realizat,
căci ea este primită cu entuziasm
și căldură, și nu-și potu închipui
străinii, cum amu putut răbda a-
tâta timpu starea anormală în care
jumētate din elementul română
se află.

Memoriul nostru, adresat Congresului, e primitu și cetită cu
multă interesu. Unu discursu a fost
pronunțat de d-lu Aurel Iliescu (studentu) în Congresu, în care a
presentat memoriu nostru împreună cu celealte lucrări și me-
moriile privitore la cestiuinea ro-
mână. A fostu viu aprobatu pen-
tru elocuența, cu care a espusu
nedreptățile strigătoare la ceru, co-
misse de dușmanii Românișmului.

Nu e unu singură omu lu-
minat, cultu și desinteresat, care să nu ne felicite pentru lupta
ce-o purtă și să nu ne încura-
geze, asigurându-ne de isbendă,
fiindcă causa e pré dréptă, decâtă
ca să nu reușescă atunci, când
vomu fi hotărîti, ca uniți și de-
ciș să ne sacrificăm egoismul
și chiar viața pentru triumful
causei.

Ungurii nu suntu reprezentati
în Congresul de pace. Începe ca

masca liberalismului ungurescă să
cadă, și lumea civilisată începe să
se convingă de falsitatea acestui
liberalismu, care atunci, când e
vorba de alte națiuni, se trans-
formă în celu mai înfirătoru și
mai periculosă despotismu.

Triumful moralu este asigur-
atul causei nōstre drepte. Elu ne
va da încredere și curajul spre a
duce mai departe lupta. Putem
păsi dér înainte cu mândriă pe
calea, pe care amu apucat, căci
simpatia întregei lumi civilisate e
cu noi.

Primiți Vě rogă, domnule Di-
rectoru s. c. l. A.

CRONICA POLITICĂ.

— 18 (25) Augustu.

„Fremdenblatt“, vorbindu de schim-
barca ministerului din Sérbia dice, că
Austro-Ungaria va puté să privescă cu
simpatia evenimentele, ce se voru desfă-
șura în Sérbia, fără interesu și fără pa-
siune pentru unu partidu, séu altul. Do-
rința sa, a fostu întotdeauna de a vedé,
statul vecină lucrându la desvoltarea
sa internă și nu va lipsi niciodată dela
datoriile de bună vecinătate. Décă cabi-
netul liberalu va ajunge să consolideze
situația interioră, elu își va atrage mul-
tumirea străinătății, precum și acacea a
Sérbiei.

Foile ruseci și francese se ocupă
viu cu noulu ministeriu englesu „Novoie
Vremia“ dice intre altele: „Conservato-
rii suntu neplăcutu surprinși, că lui
Gladstone i-a succesu, așa de curându,
să se incunjure cu o grupă de politici
a căroru păreri consună pe deplină cu
părerile primului ministru. Cabinetul
este homogenă, cu excepționea lordului
Rosebery, a căru principii în privința
politicei interne nu divergă de acelea
ale lui Gladstone. Despre cabinetul Sa-
lisbury nu se putea dice așa ceva, căci
consta aprōpe pe jumētate din medio-

„FOILETONULU GAZ. TRANS.“

Masca.

Novelă venețiană de F. de Gaudy.

(Fine).

De sine se înțelege, că Ugo o asi-
gură prin mii de jurăminte despre iu-
birea sa cea nemărginită. „Mâne, mâne!“
repeți frumosă femeia, „trebuie să ne des-
partim. Adio!“

Ametită de amoru, tēnērul Gricci
alegă casă. Nōptea ii trecu visându
deșteptă despre orele petrecute în feri-
cire. Suprătă alungă din mintea sa
amintirea la șoptirile răutaciōse ale spio-
nului. Elu tusesecă prea fericit, încătă să
nu erădă în fericirea sa deplină. „Nu“
strigă elu „numai o femeia frumosă scie
iubi astfelu. Vai și amară de afurisitul
de spionu, numai să-mi cadă în mānă.
Voia porunci să-l ucidă, fiindcă și-a
bătută jocu de acea frumosă femeia. Mi-
ghelu dica că ea are urme de mustață;
dér ce buze dulci și ardătore avea, de
mii de ori le-am sărutat! E o min-
ciună domestică — dér voiu rupe țes-
tura acēstă de minciună, intriga vreunui
rivalu — trebue — o voesc“ etc.

A repeți fantasticul galimatias alu
monologului unui amantu esaltat, credu
că nu mai e de lipsă. Destulă déca spusă,
că signor Gricci era mai înamorat, ca
ori când și că deja înainte cu unu césu
de terminul fixat, se preumbla în susu
și în josu ca o sentinelă pe dinaintea
statuei lui Bartolomeo Coleone.

Gondola multă dorită se opri în
fine. Patricianul abia avu timpu să bâl-
băe cuvântul de ordine și năvăli în
gondolă — care era gólă. Gondolierul
făcu să înțelégă Ugo, că Madona ilu
aștepta în casa ei. Signor Gricci saltă
în susu de bucuriă și se dice, că împinge
elu însuși gondola cu bastonul, ca să
mérge mai iute. Dona Teresa nu înzad-
dară i-a datu tēnērului Ugo losinca:
„Nebună de amoru!“

Gondola trecu prin mai multe ca-
naluri și în fine ești pe sub Ponte de' Os-
pici, la locu liberu. Riva de Schiavi,
palatul dogilor, Zecă străuceau la
lumina tortelor din prejură. Mii de
măscă furnicau pe cheu, aci lumină-
de flacără roșietică, aci dispărându
în intunericu și chiar ca mugetul fur-
tunei de pe mare resunau vocile mul-
țimiei. Stele singuratic se oglindau în

undele canalului, pe care fiă care lovi-
tură de lopată lăsa o fașă fosforică de
lumină. Gondola sbura pe canalu, în-
cunjură Dogana și debarcă la tērmul
sudicu din Giudecco.

„Dreptă înainte!“ strigă unulă din
tre condolieri celui ce debarcă.

Ugo alergă prin grădină. Pe crângile
arborilor atērnau globuri de sticlă
luminante de diferite colori, dându astfelii
o strălucire deosebită statuelor de mar-
mură și făntânilor artesiene.

Patricianul trecu pragul palatului
de marmură — nu se zarea nicu unu
sufletu de omu. Pe părētă atērnau covore
de mătase, petrii scumpe și tablouri lu-
cate de măestrii renumiți. Fără ca să
privescă podobele din prejurul său,
signor Gricci trecu repede prin sirul
de camere, care de care mai splendide,
deschise ultima ușă și — zări pe stă-
pâna acestui castel fermecătoru. Ea
ședea pe unu divanu brodatu cu auru.
Flori frumosă și rare își plecau corola-
loru, aducându omagie reginei loră. Ace-
lași vestmēntu de mătase négră, în care
o văduse Ugo pentru prima óră, invelia
membrele ei frumosă, dér ca și atunci o
mască și acopera față.

Tēnērul se repeđi spre amanta sa,
cădu în genunchi înaintea ei, duse la
buzele sale mānile ei delicate.

„Teresa“, suspină elu beată de vo-
luptate „cătă ești de frumosă și de în-
cântătoare! Desfă masca, ca să-ți văd
frumosă ta față!“

„Nu cere acēsta, iubitule“ răspunse
Teresa „te rogă. Amorul tēu se va
rēci, când vei vedé față mea. Ah, tre-
buie să repețescu cu durere, că față mea
nu e frumosă!“

„Totuși, totuși, iubita mea. Desfă
masca, te conjur!“

„Ce ti-ăști puté refusa, amice?“
suspină domna Mazzini, desfăcă masca —
ca lovită de trăsnetu patricianul se
trase trei pași înapoi. Ah — spionul
vorbiște adeverul: Donna Teresa era
urită, grozavă de urită. Nicu urma de
mustață, nicu semnul de arsură nu erau
scornituri. Prin ce farmecu afurisită a
putut unu astfel de corpă frumosu să
capete o față atâtă de urită? Ugo 'și
acoperi față cu mānile. Elu 'și aduse
aminte de plutirea de eri cu gondola
și despre fericirea visată — era ni-
micită.

crități. O schimbare favorabilă pentru Rusia se personifică în lordul Kimberley și lord Ripon, cari în afacerile Indiei și ale coloniilor au cu totul diferite păreri de ale lui Salisbury. Acești miniștri sunt liberi de fantasia bolnăvicioasă a Torrylor, de a vedea în schimbările de garnizoane rusești o invașie amenințătoare a Rusiei în India." — „Mémorial Diplomatique" caracterizează noul ministru cu privire la Franța, dicându între altele, că ar dori să scie, că ce se poate aștepta dela regimul Gladstone în ceea ce Egiptului? Dér lucrul e simplu. Gladstone va avea să aléga între evocarea Egiptului, pe care o dorescă, și între cestinea home-rule, care îi zace multă la inimă. E de așteptat, că majoritatea lui Gladstone să incline spre home-rule. Probabil, că lordul Rosebery va fi înlocuită cu Sir Charles Dilke, căci acesta este singurul Gladstonian, care scie să trateze afacerile externe cu mai multă cunoștință de cauză.

„Stârzi valache în Câmpia".

„Egyetertés" dela 23 Augustă publică o corespondență din Clușiu, în care unu „patriot" face, după calapodul șovinist maghiar, oglinda stârilor din Câmpia Ardelenului.

Corespondentul numitei foi dice, că măva îi trămură și săngele i se urcă în obrazul de rușine, că trebuie să spună adeverul, cum domnii și proprietarii unguri de pe Câmpia vorbescu cu servitorii lor numai în limba valahă. Décă ei țină servitori valahi, atunci vorbescu ungurescă cu ei și nu se degradează a vorbi în limba servitorilor. Décă însă aceștia nu sciu ungurescă, atunci să și ia servitorii săcui, fiindcă aceștia sunt și mai sărguincioși (?) și mai fideli (??). Să dăm pâne trătilor noștri maghiari, esclamă corespondentul lui „Egyetertés", să nu-i lăsăm a se pierde prin tări străine (România), unde se valachisază bieții săcui. „E. M. K. E" ar putea lăsa în a sa mână trăba acăsta, căci mai mare serviciu ar face astfelă causei maghiarismului, de către înființându școale și biblioteci ambulante. Ar fi bine ca „E. M. K. E" să facă un catalog de toți acei proprietari de pe Câmpia, cari voiesc să-și lucreze agrii lor cu muncitorii săcui, ér comitetul central din Clușiu, pe calea organelor administrative, ori imediat, să adreseze apeluri către membrii comisiunilor municipale, să primească servitori săcui și să intre în înțelegere cu muncitorii săcui, cari se le lucrează pământurile peste vîră. Facă acăsta să fie maghiar în interesul națiunii sale și atunci nici portile iadului nu vor să învingă acăsta națiune (maghiar). Dom-

nul de pământ unguru să nu facă altceva, de către ceea ce face boierul român cu servitorii săi, fiindcă acesta e legea firei.

Corespondentul ungur vorbesce apoi de starea școlelor și a bisericelor românescă, dicându între altele:

Preoțimea gr.-cat. primesc diare gratis, cărți gratis, obligându-se a cetă o misă, dăr cei mai mulți dintre preoți nu le citescu. Pentru edificare de biserici gr.-cat. și gr.-or. primesc cele mai multe ajutări dela „Maiestatea Sa împăratul", cum dică ei, în urma recomandării ministrului de culte. Din fondul religiunii și din ajutorul de statu primesc căte unu popă dela sate 100—200 fl. ajutor, deși nu scie nici o vorbă din limba statului..... Preoții valahi vestescu poporului, că totu la 10 Valachi să vine unu Ungur; atacă pe stradă pe preotul maghiar, pentruca insuflește pe credințoși săi pentru iubirea patriei maghiare. Si totu să plângă, că sunt apăsați, în vreme ce preoțimea maghiară abia trăsește de pe o di pe alta.

Preoții valahi, școalele valache primesc într-ună ajutăre din Valahia. Rubla călătorescă departe, departe. Dér mai mult și desmierdămă noi și ii dismierdă statul. Ii crescem pe bani maghiari, ii educăm în școale maghiare, și cei mai mulți nu pentru noi, ci în contra noastră lucrăză. Desmierdămă pe hydra c'o sută de capete, pe naționalități, până când ele cresc peste capul nostru. Trebuie să le detragemă ori ce ajutor (!), fiindcă preoțimea și dăscălimea română visăză despre o mare Daco-România și acia sunt căi mar mari dușmani ai noștri, pe cari îi desmierdămă mai multă. Trebuie întărită preoțimea și dăscălimea maghiară din Câmpia, nu numai pe teren social, ci statul să ajuteze pe preoți și dascălii maghiari și să detragă ajutorul dela preoțimea valahă; să sdobosească pe popa valah din Sân-Mihai și pe alții, cari răspândescu superstițiiile în popor. Să oblige pe organele sale a controla prescurile poporului valah. Să pretindă, că primarul comunălă să nu mai potă fi acela, care nu scie limba statului, ér notarii și primarii comunali să depună esamenă din istoria Ungariei. Să se scrie o istorie, în care să figureze mai pe susă de tōte adeverul, că Valahii sunt unu popor venetic și Maghiarii nu i-au aflat aici; ér istoria acăsta să se propună în școalele dela sate, ca și în cele superioare. Preotul valah, care nu scie limba statului să nu mai fă ajutoratul de stat. Naționalitățile au libertăți prea mari și noi vedem la ce duce libertatea prea mare. Dică apoi corespondentul lui „Egyetertés", că în Câmpia trebuie înființată unu orașu înfloritor;

apoio o nouă lină ferată, care să stea în legătură cu Săcuiu.

Să totă astfelă continuă, pe patru colone întregi, „patriotul" din Clușiu, facându între altele propunerea ridiculă, că pentru fă-care comună din Câmpia, să se procure căte unu stegu tricoloru ungurescă, care să fie arborată cu ocazia solemnă, pe bisericele, școalele și edificiile publice de prin comună.

Dómne, iartă-i, că și a pierdută restul!

SCRİRILE DILEI.

— 18 (25) Augustă

„Valahii și milenialul". Sub titlul acesta „Budapesti Hirlap" dela 25 Augustă scrie următoarele necălituri: „Din Sibiu ni-se scrie, că după declaratiile elementelor dacă-române, cari voră luna parte la marea adunare literară valahă în Sibiu (Adunarea Asociației) voră pregăti în contra Maghiarilor o mare demonstrație din incidentul sârbărilor milenial și în demonstrația acăstă vrău se însghebeze și pe Slovacă, Sârbi și Ruteni. Totodată s'au pornită printre Valahi lucrările de organizarea sârbărei jubileului de 2000 ani (in 1916) de cănd există rasa valahă Sârbarea din urmă o arangează România și deja academia din București a emisă o comisiune, ca să aduase materialu istoric și să-l pregătescă pentru acea sârbare. Marea adunare a societății literare valahă — după cum să aude — se va ocupa multă cu cestinea acestui jubileu".

— x —

„Vadalismul română". Sub titlul acesta publică „Ellenzék" din Clușiu o corespondență obraznică, reîntăcioasă și nuanță indoimă, că și minciină, în care să povestescă, că Moții ar fi dărimată piatra comemorativă, ce să așeza la 1852 pe muntele Gâina la locul unde a prânzit Majestatea Sa monarhul nostru. Folia ungură se exploatază scornitura de mai susă, după obiceiul ei, manifestându și săn nou ura neimpăcată în contra „Valahilor".

— x —

Serătă în beneficiul Ligei. Unu comitetu compus din d-nii studenți Al. Vladescu, I. Haralamb și D. Radovici, în urma unui apel către cetăteni, au organizat în Caracală (România), în sâra de 4 Augustă 1892, o serătă literară, în beneficiul Ligei, care a avută unu succese deosebită și a produsă unu venit curată de 477 lei și 10 bani. Nu numai cetătenii de frunte, ca d-nii Hențiescu, dr. Pană, Brabetianu, I. N. Gurău, N. Angelianu, Iorgu Petrescu, I. P. Antonescu, G. Popp din Corabia și mulți alții au datu concursul lor celu mai activu

la reușita serătăi, dăr din tōte pările, studenții au întinsipinat cele mai binevoitore semne de simpatie și încurajare în susținerea causei, pe care au imbrățișat-o cu avata căldură. Comitetul Ligii culturale, felicitându pe studenții, cari au lăsat inițiativa pentru organizarea acestor sărbători, aduce tuturor cetățenilor, cari au contribuit la succesul ei, cele mai sincere și căldurose mulțumiri, precum și domnului Hențiescu, pentru donaționea ce a făcut.

— x —

Monedele vechi de argint. Ministerul de finanțe aduce la cunoștință, că monedele de argintă înșirate mai josă se voră schimba la cassele statului numai până la sfîrșitul lui Decembrie 1892 și așa: Pieșele de 2 fl. cu 2 fl. 10 or., pieșele de 1 fl. cu 1 fl. 5 cr., pieșele de $\frac{1}{2}$ fl. de origine mai mare și lira austriacă cu 35 or., pieșele de $\frac{1}{3}$ fl. de origine mai veche cu 34 or., pieșele de $\frac{1}{4}$ fl., său de 10 cr. și pieșele de $\frac{1}{2}$ lira cu 17 cr., pieșele de $\frac{1}{12}$ fl. său 5 creșteri și pieșele de $\frac{1}{4}$ lira cu 8 $\frac{1}{2}$ cr., pieșele de $\frac{1}{2}$ fl., său 3 cr. cu 5 or., lateralul cu 2 fl. 30 cr. După expirarea terminului susă amintită nu se voră mai primi aceste pieșe în valoarea lor nominală și nici pe largă restituirea valorii materiale.

— x —

Eliberarea pașaportelor în România. Ministerul român de externe, printre adresă trimisă ministerului de interne, recomandă acestuia cea mai mare circumspectie în eliberarea pașaportelor, adăugându, că se voră anula tōte pașaportele, cari nu suntă date conform cu legea și cu constituția. La rândul lui, ministerul de interne, printre circulară adresată prefecturilor din judecături, pune în vedere loră instrucțiunile ministrului de externe privitor la eliberarea pașaportelor.

— x —

Recunoșinta cetătenilor din Anvers. Pe la anul 1814 numi Napoleonul cel mare, de guvernatorul alău Anversului, pe generalul Lazar Carnot, moșul actualului președinte alău Republicii franceze. Elu se purta foarte bine cu locuitorii Anversului, crățându-le acestora tōte sacrificile, ca espropări, dăriri etc. În semnul de recunoșinta, locuitorii din Anvers dederă unei străde numele Carnot, ér mai târziu ii ridicără o statuă, înaintea căreia s'a făcută o placă trecută o manifestare frățescă a locuitorilor din Anvers și a Francesilor, cari suntă acum oșpetii orașului. Consulul Franciei a rostitu o allocuție. Autoritățile componente au oferită apoi Francesilor un banchet. S'au ridicată toasturi în sl-

„Ce-ți este Ugo, amice?" strigă Donna Teresa, și-și întinse cu pasiune brațele către Ugo, care se retrase cu grăză. „Cum? Presumătorea mea să se să se săplinătă ore? Amorul tău să se sătăcă, de când și-am împlinită cererea? Ugo, acăsta nu e cu putință. Te iubescu mai multă ca viața mea! Moșile mele, averile mele, ia-le — ia totul — numai nu mă părăsi!"

„Sunt o celu mai nefericită muritoru", suspină patricianul; „suntă vrednicu de pedepsă, deorece am nimicită în adinsă deceptiunea incantătoare — dăr nu pot să mințescu, Madona. Păstrăți comorile — adio — și uită pe nerecunoscătorulă".

Ca unu desperat să repezi afară din palat și trecu dealungul tērmului. Deodată apărură doi bărbați, și pusera mâna pe Graci. — „Ce vreti? Pe cine căutați?" întrebă elu, punându mâna pe pumnalul.

„Pe D-ta, Escoala. În numele sfintei inchisitori: ești prisonierul nostru. Dă-te de bunăvoie."

Déoaceea deceptiune grozavă nu ar fi înfrântă puterea lui Ugo, sără-

opusă arestării sale. Înoovoiajată de durere, lăsă arma din mâna, fără a dice nici o vorbă și se dede legată. Cei doi bărbați însoțiră pe Ugo până la o lună și după o plutire de o jumătate de oră, debarcără și conduseră pe Graci pe mai multe trepte în sus. Zingănitul cheilor trăda apropierea temnicerului. Unu lăcată ruginită fu desculiată — și ușa fu din nou închisă. — Patricianul se vădu singură într-o cameră slabu iluminată. Înfrântă de durere se puse pe o bancă de lemn.

După căteva minute se deschise ușa temniței și unu bărbată bătrână, îmbrăcată în costumă de senator, intră înălăuntru. „Ugo Graci" începă străinulă închisitorul de statu Luigi Mazzini să înaintea ta, cununatul acelei nenorocite femei, alături amoru nebună a desonorată familia noastră. Ascultă, ce-ți voi spune. Iți stă în mâna său să fii liberu său să lâncești ană iudeleu sub coperile de plumbă. Spioni mei mi-ai spusă tōte. — A nega va fi lucru zardnicu. Eu ca frate al celui trădată în mormânt și ca închisitoru suntă după datoru să pedepsescu acea rușine, acea vătamare de moralitate. Voiu acusa pe

acea nebună înaintea sfântului tribunal și voi stăru, ca să se pocăescă în vre-o mănăstire. Venerabilii părinți ai străușitei republice voră satisfacă cererei mele îndreptățite. Décă vei voi să spună adeverul înaintea tribunalului, décă vei mărturisi în ce modu ai fostu indusă în rătăcire, atunci și garanteză libertatea, dăr acăsta o vei putea primi numai după o mărturisire sinceră. Alege decă!"

„Să fiu denunțatorul unei femei, unei femei nenorocite, care iubescu?" strigă Ugo indignat. „Nu e destul de nenorocită prin repășirea mea, și acum încă prin mărturisirea mea să o predau răsunării dușmanilor ei? Căutați trădatorul în altă parte. Dute! Nicăi o vorbă nu va eșa din buzele mele!"

Atunci se deschise ușa repede și o femeă tenuă și trumosă se aruncă la peptul tēnerului Graci: „Eu suntă aceea", strigă ea, „pe care tu refuși a o trăda, care te iubescă cu foecă, adeverata Teresa Mazzini. O, iartă-mă, amice dragă, dăr acă este a切ezată să te pună la probă, fiindcă voi am să mă convingă, că ore amorul tău e pentru bogata moștenitoare său pentru femeia iubită. Sora mea mai mare nemăritată, nobilul

meu cununat Luigi de aici, său învoită, să ia rolurile acestei intrigă iscodite de mine. Spionul și cei doi ce te au arestată, suntă servitorii mei, acăstă temniță este casa mea — de aici înainte a ta. Te superi pe mine, Ugo dragă? Sciam că vei face probă, sciam că nu m'am înșelat în tine!"

Donna Teresa nu se rugă în zadară. Bucuria de a fi scăpată dintr-un pericol amenințător și de a fi căstigată o femeă frumoasă și bogată, te pote lesne impăca. Cununia amanților său a făcută încă în decursul carnavalului.

Imi pare, că am amintit, că istoria acăsta să a petrecută înainte ou o sută de ani. În timpul de acum ar fi o femeie, dăr acă presupune că unu tinere de aqă va refuza o femeie bogată, chiar de ar fi mai bătrână ca Bucentaurul și mai urât ca pisica de mare. „Numai bani, bani trebuie să aibă", strigă adăfiacare peitoru, și fiindcă și eu, fără și peitoru, am lipsă de bani, rog pe onorații cetători de a nu se supera pentru acăsta.

Ueu Paolo.

nătatea Franciei, a Belgiei și a președintelui Carnot. O muzică a cântat "Marseillaize" și "Brabançonne", cântecul național belgian.

Corespondența „Gaz. Trans.”

Dintre Crișuri, August 1892.

Onor. Domnule Redactor! În diletele prime ale lunei curente, în călătoria mea m' am abătut și pe la Sinaia, unde între alte multe am visitat și pe tinerul pictor din Sălagiu, Nicolae Branu, în atelierul său improvizat la mănăstire. D-lu stăriță ală mănăstirii, părintele Afană, ca omu cu simț și gust pentru artele frumos, a luat pe tinerul pictor sub conducere și patronaj și astfel i-a dată pentru atelier o odaie din edificiul mănăstirii, ceea ce îi ser-vesce spre laudă și reuнаscință.

Am avut ocazie de a visita pe numitul pictor și în Paris, unde a făcut studii în răstimp de 4 ani, și acum observu cu placere, că studiul făcut își produce fructul dorit, de care mai multă avem să ne interesăm noi Români de dinonce.

In micul atelier am putut vedé mai multe peisaje din Sinaia și jurul Bucureștilor, precum castelul Peleș ou mōra, fortul Bucureștilor și altele. Buchete de flori, apoi mai multe portrete, între cari a colonelului Candiano, a boierului Turnescu, trei călugări etc. Chiar atunci era invitat să mărgăla palat unde se poseze pe generalul Vlădescu. Comandă veneau drôie. În tōte am observat o reușită splendidă, mai alesă în colorită. Tinerul pictor escluză între altele în reprezentarea de grupuri idilice. M'a închiriat multă ună tablou, ce reprezintă o mamă lăptându-să copilul. O linie idilică, o amare profundă, totul culmină în expresiunea poziției băiatului, care apare de-o ilaritate naturală copilărescă. Capul mamei o — frumosetă ideală.

Ca omu iubitor de arte am fărmă speranță, că d-lu Nicolae Branu, după mană intensivă în scurtă va ajunge ceea ce doresce, și să doresc și eu din nimă: un buu și lătită nume și aprecierea din partea publicului român după merită.

Poliphilus.

Stambulov la Stambul.

Corespondentul „Agentiei Havas” la Constantinopole, să cu privire la intrevederea politică a d-lui Stambulov cu ministrul afacerilor străine și marele vizir, detaliiile următoare, cari confirmă pe cele primite mai înainte:

D. Stambulov, ca omu dibaci, ce este, începă a declara, că principatul vasală ală Bulgaria, nu numai că rămâne devotat și credinciosu suveranului său, dăr că simte nevoia de a-și restrînge legăturile care-lă unesce cu curtea suzerană, de a se sprăjini pe Turcia, de a deveni aliată sa, și la nevoie o barieră pentru dênsa în contra ambiiuniei și faptelor unor vecin. În ochii Bulgarilor unul din cele mai bune mijloace de a stabili o înțelegere mutuală și o amicită strinsă între Turcia și Bulgaria ar fi recunoșcerea principelui Ferdinand de cără Sultanul Abdul-Hamid II.

Vă închipuiți răspunsului marelui vizir.

Djevad Paşa se mărgini a aminti interlocutorului său, că Pórtă nu poate recunoșce pe principalele Bulgariei, decât într-un singur casu, adeca când va fi obținută consimțemântul celor 6 mari puteri semnatore ale tratatului dela Berlin.

D. Stambulov, fără a-și perde cumpătul, trece atunci la o altă cestiune, care intereseză forte viu pe Bulgaria, adeca la jocăunica ferată a principatului cu linia Salonicului prin Macedonia.

E de ajunsu să aruncăm o privire asupra chartei pentru a înțelege, că deacă linia propusă de d-lu Stambulov va fi

vre-odată construită, ea va permite odată Bulgarilor de a arunca în direcția Serres un corp de armă de 20.000 omeni, care pe de o parte va putea amenința Constantinopolul și de alta să taia comunicația capitalei cu Macedonia și Albania.

Marele Vizir, care e forte păstrătoru pentru a nu pricepe aceste lucruri și s'a gândită de sigură la ele de multă, a luat aerul celu mai surîdatoru pentru a răspunde interlocutorului său: 1. că linia Dedeagatch-Salonice, trecând prin Serres, nu e încă construită, nici aproape gata; 2. că Turcia nu are nici unu interesu particularu să construiască o linie ferată între Serres și fruntaria bulgară într-o regiune, care nu e nici prea populată, nici productivă; 3. că în momentul de față resursele financiare lipsescu cu totul pentru acăstă întreprindere costisitoare. „De altmintrele,“ ar fi adăugat Djevad-Paşa, „nu dorim mai bine decât d'a vă fi agreeabil și vomă studia cestiunea. Vă făgăduescu de a numi în curând o comisiune, care va fi însărcinată să studieze cu profundime totu ce atinge acăstă cestiune.“

D. Stambulov, care scie ce însemnă a vorbi, s'a mulțumită de acăstă declarăță, puțină cam vagă și cu totul delatoră a marelui vizir. Credă a soi, că într-o altă întrevedere cu marele vizir a revenită asupra cestiunei, dăr fără mai multă succesi.

Intru cătă privesce impresiunea produsă de d. Stambulov și conclușunea, ce se trage la Constantinopole de politica primului ministru bulgaru, corespondentul „Agentiei Havas“ crede a-le putea resuma astfelui:

Mai înduplecătă și mai puțină intransigentă decât și-lă inchipuescă, d. Stambulov, Bulgară înainte de tōte, e gata să sacrifice pentru așă atinge scopul, multe lucruri și mulți oameni, chiar pe principale Ferdinand. După cei cari îl cunoscu mai bine, e o erore adenea că crede, că d. Stambulov alegătă causa Bulgariei de persoana principelui de Coburg. Ună viitoră apropiată o va dove di o pote.

Literele fundaționale ale fundației „Vancea“-ne.

V. Bunul dela Sânmicălușu se doneză de Fundație.

(Urmare.)

Acestu domeniul dela Sânmicălușu și Căpâlna, cumpăratu ou banii adunați și oferiti din partea noastră, carele după cumpărare fă incrisu în cărtile funduare pe numele nostru, după ce acum este restaurat și provădută cu tōte recerințele și adusă în ordine bună, cu acăsta îlă oferim și cedăm, îlă dămă și doamă de Fundație perpetuă, carea are să părte numele de „Fundăținea Vancea-nă“ făcută de Mitropolitul Dr. Ioanu Vancea sub titlul specialu de „Cassa archidiocesana“.

VI. Administrarea averei Fundației.

Fundație acăstă întrăga (adecă atâtă domeniul memoratū mai susu, cătă și venitele aceluia) va sta sub inspectiunea și controla mediata a Preaveneratului Capitolu metropolitanu din locu, frătesc rugăt spre aceea, că totdeauna să binevoiescă a designa din gremlu său unu membru, carele, confirmată de Preaveneratul Consistoriu, să ducă agendele inspectiunii și eventualmente și a controlei imediate peste domeniul fundaționalu amintită, cu privire la tōte relațiunile aceluia; precum să îngrijescă și administrarea și manipularea acurată a averii adunate din acel domeniu, avându totodată și însărcinarea: de a duce și da rațiuni formale în totu anul despre tōte venitele și erogatele Fundației, cari rațiuni apoi totdeauna mai întâi se voră revede și censura prin Preaveneratul Capitolu metropolitanu, de unde acele voră fi de a se străpune Preaveneratului Consistoriu archidiocesanu spre superarevișune, carele după cum le va afa, va da absolutorele recerute pe séma Administratorului averii Fundației, și totu odată va dispune, ca rațiunile aprobate să se publice mă-

cară în estrasă și Veneratului Cleru arhidiocesanu prin unu circularu separată în totu anul.

VII. Remuneratiunea administratorului.

Administratorul averii acestei Fundației, în remuneratiunea ostenelelor sale, ca inspectoru și administratoru va avea, să capete două percents după venitul curatū anualu ală aceleia.

VIII. Bunul fundaționalu să se dea în arăndă prin licitație.

Să ca venitele anuale ale Fundației să potă fi și mai sigure, voimă, ca bunul fundaționalu desu amintită să se dea în arăndă pe calea licitației publice; și de cumva între licitanți ar fi careva, carele ar sta cu noi în legătura de sângă ori afinitate, avându recerintele stabilite prin condițiunile de licitație, caeteris paribus, acela să se preferă altora la esarendarea bunutui fundaționalu.

IX. Folosirea venitului curatū anualu în scopurile fundației.

Venitul curatū anualu ală domeniului fundaționalu dela Bethlen-Szent-Miklós și Alsó Kápolna va fi de a se împărti în cinci părți egale, precum se espune în paragrafi următori:

S. 1. O parte din celea cinci părți amintite mai susu va fi în totu anul de a se împărti în subsidiile, ce se voră da profesorilor mai subțire dotați dela tōte institutele de învățămēntu archidiocesane greco catolice române în Blașiu, precum și docenteselor dela școală de fetițe româna greco-catolică locală de aici.

S. 2. Subsidiile, ce se amintescu în S-ulă 1 pentru subsidiile singurătoare, voră fi dela 50 fl. în susu până la 100 fl. v. a., după cum adepă va fi numărul celor de subsidiatū mai mare ori mai micu, și suma de împărtită mai mică ori mai mare.

S. 3. Alta, anume a două parte din cele cinci părți ale venitului anualu din domeniul fundaționalu preatinsu se va împărti în subvențiuni anuale dela 25 fl. — 50 fl. v. a., în cari se voră împărtășii preoții archidiocesani din cura animarum mai miseri, cari voră esclă prin zelul apostolicu în luminarea și învățarea poporenilor, în lațirea și consolidarea Sântei Uniri cu Sântul Scaunul Apostolicu ală Romei, apoi prin acurateță in ducerea ofiților preoțesci și scolastice confesionale, și prin o purtare morală exemplară.

S. 4. Dela subvențiuniile precisate în S-ulă 3, nu voră fi eschișii nici Vicarii arhiepiscopesci foranei, nici Protopopii archidiocesani mai subțire dotați, și merităti, căroră insă să li-se dea tot déuna subvențiua cea mai mare, ce se va statori de după imprejurări, precum să diu mai susu.

S. 5. A treia parte din cele cinci părți ale venitului anualu va fi totdeauna a se folosi de stipendii pentru studenții români greco-catolici fil ai Arhidiocesei noastre, între cari insă voră fi de a se număra și tinerii studenți, a căroră părini, ori ascendenți se voră dovedi a fi fostă cu noi în legătura de sângă ori afinitate, și déca ar fi născuți afară de teritoriul Arhidiocesei noastre, fiindu Români gr.-cat.

S. 6. Stipendiile amintite în S-ulă 5 voră fi de căte 100, 150, 200 și 300 fl. v. a., dintre cari stipendiile cele de căte 100 fl. și 150 fl. voră fi de a se conferi școlarilor gimnasiști, începându dela 1. clasă gimnasială; éra cele de 200 fl. să se se conferă ascultatorilor dela Academii, atâtă juridice și agronomică, cătă și metalurgice și silvistică; și stipendiile de căte 300 fl. v. a., să se dea studenților dela Universități și Institute politehnice mai înalte.

(Va urma.)

AVISU.

Inscrierile la școală elementară de fete cu 4 clase, susținută de reuniunea femeilor române din Sibiu, voră avé locu la 1 a — 5 Septembrie 1892 st. n.

Elevale voră avé a se presenta pentru inscriere cu părini lor, său substituții acestora în localitățile școalei civile a Asociației transilvane între orele 9—12 a. m. și 3—5 p. m. aducând cu sine și testimoniile ce ar posede de pe anul școlastic precedent.

Didactul anualu este 20 fl., care se solvesce în 10 rate lunare anticipative de 2 fl., taxa de inscriere este 2 fl. la anu, dela care suntu scutiți membrii Reuniunei femeilor române.

Elevele școalei elementare potă fi susținute totodată și în internatul Asociației transilvane, unde primesc în treinarea întrăgă pentru prețul de 200 fl. la anu.

Din ședința comitetului Reuniunii femeilor române din Sibiu dela 20/8 August 1892.

Maria Cosma,

Dr. Rusu,
secretară.

TELEGRAMELE „Gazetei Transilvaniei.“

(Serviciul bioului de cor. din Pesta).

Viena, 25 August 1892. Scirea despre colera din Hamburg a alarmat pe visitatori bursei de producție, cari voescu să amâne tinearea târgului de cereale.

Praga, 25 August 1892. Guvernatorul Boemiei a ordonat, ca față de călătorii rusescă să aplică măsuri profilactice.

Berlin, 25 August 1892. Bursa, în urma isbucrei colerei în Hamburg, a decăzut.

Hamburg, 25 August 1892. Pănieră la prânz, dela isbucrea epidemiei, au murită de coleră 240 personă.

Varșovia, 25 August 1892. În orașul Lublin a isbucretă colera.

Londra, 25 August 1892. Gladstone a fostă alesă cu unanimitate deputată în Mitrohian.

Londra, 25 August 1892. Regele Milan a împărtășit unui colaboratoru ală diarului „Times“, că întâlnirea reginei Natalia cu fiul ei, nu se va întâmpla. Si vesteasă despre logodna fiului său cu principesa de Montenegro e neadeverată.

DIVERSE.

Vindearea cancerului la sinu. Cetimă în „Petite Republique“: Ună medicu rusă, doctorul Patscheff din Moscova descoperi, după nisice studii îndelungate și observaționi minute, mijlocul d'a vindeca cancerul. Două femei atinse de cancer la sinu, fuseseră condamnate ca incurabile de cără chirurgii din Berlin și Paris, tōte silințele de la vindeca rămânându zadarnice. Ele se hotărîră a merge să cără ajutoru doctorului Patscheff, ună singură medicu de cartier la Moscova. Doctorul Patscheff le primi în consultație la 22 Iulie treoută, le esamină și fără multă vorbă, le conduse în laboratoriul său, unde suntu instalate nisice cădi de băi amenajate după propriile sale planuri, în cari bolnavul stăndu închisă timpă de aprobă două ore, ia o baie de aburi de pucișă, chimice absoluto pură. De atunci, aște două „incurabile“ veniră de două ori pe săptămână la doctorul Patscheff spre a lua baie de pucișă, și la 5 August 1892, adepă numai după patru băi, cura le operase într'unu chipu atâtă de miraculos, incătă tōte simptomele cancerului dispăruseră cu totul. Tratamentul va urma încă două luni și doctorul Patscheff răspunde de vindecarea „incurabilelor“ sale.

Galanteră. Ea: Mă temă tare în timpul unei tempestă. — El: „Luoră naturalu domnișoră, D-ta ai o mare putere atractivă!“

Tarsulu plătei Brașovu

din 25 August 1892 st. n. 1892

țanote românescă	Oump.	9.45	Vend.	9.47
țigări românescă	—	9.35	—	9.40
țapoleon-d'ori	—	9.46	—	9.48
țigări turcescă	—	10.48	—	0.716
țigări tonc. „Albina“ 6%	—	101.	—	—
—	5%	100.—	—	101.—
țigări imperială	—	9.65	—	9.68
țigări Balbină	—	5.45	—	5.

Cursul la bursa din Viena

din 24 Augustă a. c. 1892

stată de aur 4%	11.60	Degrădarea pentru dijma de vină ungurescă	94.50
stată de hârtie 5%	100.45	Imprumutul cu premiuungurescă	143.60
Imprumutul căilor ferate ungare		Cecurile pentru regulaarea Tisei și Seliștei	
stată	120.20	Ghedinului	137..
dto argintă	100.—	Renta de hârtie austriacă	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de		Renta de argintă austriacă	96.10
ostă ungare [1-ma emisiune]	17.30	Losuri din 1860	115.95
Amortisarea datoriei căilor ferate de		Acțiunile băncii austro-ungare	140..
ostă ungare [2-a emisiune]	—	Acțiunile băncii de credită austriacă	1000..
Amortisarea datoriei căilor ferate de		Acțiunile băncii de credită ungară	365.50
ostă ungare [3-a emisiune]	—	Naibeni împăratesci	315.75
Roauă rurale-ungare	94.15	Napoleon-d'ori	66..
Buri croato-slavone	—	Mărți 100 imp. germane	9.49
		Londra 10 Livres sterlina	59.57 ^{1/2}
			119.60

— De arendat. —

Pe 9 ani începându cu 23 Aprilie 1894 s. v. încolo,

Moșia „SUDITII“

(Cacalechii vechi e Reda Barbului din Județul Buzău) în România.

Proprietatea bisericii Sf. Nicolae din Brașov (Scheiu) Transilvania.

Licitățiunea se va ține conform condițiunilor, în 6 Septembrie 1892 st. v. și dilele următoare în „Hotelul Boulevard“, București.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela D-nii Steriu Stinge, epitropă ală bisericii din Brașov și Vasile Stinge, comersantă în Buzău.

Comitetul parochială ală bisericii Sf. Nicolae din Brașov (Transilvania).

909,6-4.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe săse luni	6 fl. —
Pe unu anu	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe săse luni	20 fr.
Pe unu anu	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anu	2 fl. —
Pe săse luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anu	8 franci.
Pe săse luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se voră abona din nou, să binevoieșcă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

ne liniile orientale ale căii ferate de stată r. u. valabilu din 1 Mai 1892.

Budapestă—Predealu				Predealu—Budapestă				B.-Pesta—Aradu—Teiuș				Teiuș—Aradu—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu			
Tren de persón.	Tren de acceler- ratu	Tren de persón.	Tren de acceler- ratu	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de acceler- ratu	Tren de persón.	Copșa mică	Seica-mare	Loamneș	Ocna	Sibiu							
Vienna	10.00	8.—	2.15	București	7.45	8.50	4.40	Viena	10.00	8.05	2.15	Teiuș	3.04	1.39	3.—	10.57	7.10		
Budapestă	8.25	2.10	5.50	Predealu	1.12	5.16	9.12	Budapestă	8.10	1.55	9.30	Alba Iulia	3.40	2.19	3.31	11.21	7.43		
Szolnok	11.38	4.14	9.22	Timiș	1.42	5.57	9.41	Szolnok	11.14	4.02	1.05	Vînt. de josu	3.58	2.36	4.15	11.56	8.27		
P. Ladány	2.12	5.53	11.53	Brașov	2.18	4.20	6.58	Aradu	3.45	6.57	5.24	Sibotă	4.20	3.03	5.10	12.40	9.23		
Brădeea-mare	3.53	7.08	1.50	Feldioara	2.48	4.48	7.23	Aradu	4.30	2.34	5.46	Orăştia	4.42	3.30	7.35	4.49	10.17		
Mező-Telegd	4.39	7.43	3.03	Apata	3.19	5.07	8.03	Glogovațu	4.42	2.54	5.57	Simeria (Piski)	5.40	4.14	8.02	5.09	10.43		
Rév	5.22	8.18	3.46	Augustină	3.40	5.42	8.37	Gyork	5.03	3.34	6.19	Deva	5.56	4.30	8.30	5.32	11.09		
Brăteacă	5.45	4.07		Homerodă	3.56	6.—	9.04	Paulișu	5.14	3.58	6.30	Branicea	6.21	4.52	9.05	5.59	11.40		
Bucia	6.05	8.51	4.27	Hașfalău	4.29	6.55	9.46	Radna Lipova	5.32	4.20	6.48	Illa	6.46	5.14	9.34	6.20	12.05		
Cuciua	6.31	9.07	4.53	Sighișoara	5.54	8.53	11.03	Cenop	5.56	7.12		Gurasada	6.57	5.25	7.25	5.50			
Huedin	7.12	9.37	5.32	Elisabetopol	6.21	9.31	12.37	Bârzava	6.12	7.27		Zamău	7.25	5.00	10.57	7.10			
Stana	7.29	5.48		Mediașu	6.42	10.09	12.53	Soborsină	6.58	8.07		Soborsină	8.03	6.04	3.31	11.21	7.43		
Aghirish	7.49	6.08		Copșa mică	6.55	10.31	12.53	Zamău	7.26	8.35		Bârzava	8.54	7.02	4.15	11.56	8.27		
Gârbău	8.01	6.24		Micăsasa	6.57	10.47	1.18	Gurasada	7.52	8.57		Conopă	9.10	7.17	4.46	12.22	8.59		
Wârdeșel	8.14	6.39		Blași	7.31	11.42	2.13	Conopă	8.52	9.54		Ilia	8.08	7.46	5.10	12.40	9.23		
Clușiu	8.29	10.37	6.59	Crăciunelă	11.57	2.27	2.27	Devă	8.52	9.54		Branicea	6.21	4.52	5.14	12.40	9.23		
Apahidă	9.03	11.32	8.45	Teiuș	8.—	12.28	2.49	Simeria (Piski)	10.00	10.19		Illa	6.46	5.14	5.29	11.39	5.14		
Hîrniș	10.12	12.50	10.11		8.07	1.08	12.54	Orăştia	10.25	10.50		Gurasada	6.57	5.25	5.50	11.39	5.14		
Cucerdea	10.49	1.35	11.09	Aiud	8.24	1.35	1.23	Sibotă	10.44	11.16		Brădeea	6.21	4.46	4.26	12.31	7.41		
Uliora	10.56	1.43	11.17	Vîntul de sus	2.05	1.51	4.28	Vînt. de josu	10.08	11.44		Orăştia	6.21	4.46	4.26	12.31	7.41		
Vîntul de sus	11.04	1.52	11.26	Uióra	2.13	2.00	4.34	Alba-Iulia	11.29	12.06		Sibotă	6.21	4.46	4.26	12.31	7.41		
Aiud	11.28	2.18	11.54	Cucerdea	8.54	2.31	2.20	Teiuș	11.56										